Ώρολόγιον - Μεσονυκτικόν Πεντηκοστάριον - Κυριακή τοῦ τοῦ Ἀντιπάσχα (τοῦ Θωμᾶ)

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τοιάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύοιε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτες ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐςανοῖς, άγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐςανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄςτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμεςον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειςασμόν, ἀλλὰ ςῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηςοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Αγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Άμήν. Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε ποοσκυνήσωμεν καὶ ποοσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε ποοσκυνήσωμεν καὶ ποοσπέσωμεν Χοιστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε ποοσκυνήσωμεν καὶ ποοσπέσωμεν αὐτῷ, Χοιστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς N' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου έξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ απὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ότι τὴν ανομίαν μου έγὼ γινώσκω, καὶ ἡ άμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός. Σοὶ μόνω ήμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ίδοὺ γὰς ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν άμαςτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτης μου. Ἰδοὺ γὰς ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κούφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ύσσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲο χιόνα λευκανθήσομαι. Άκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφοοσύνην

άγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν άμαςτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον έν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀποζοίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με έξ αίμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου άγαλλιάσεται ή γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ότι εὶ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν όλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετοιμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῆ εὐδοκία σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ίερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν Τοιαδικός. Ὠιδὴ α'.

Ήχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν, τὰ Σεραφεὶμ ἀσιγήτως δοξάζουσιν, ἄναρχον ἀΐδιον, ποιητικὴν ἁπάντων ἀκατάληπτον ἡν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ήμᾶς.

Ίνα τοῖς ἀνθοώποις ἑνικήν, τὴν τοιλαμπῆ σου δηλώσης Θεότητα, πλάσας ποὶν τὸν ἄνθοωπον, κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ λόγον, καὶ πνεῦμα δούς, ὡς φιλάνθοωπος.

Δόξα.

Άνωθεν δεικνύς μοναδικόν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, κράτος, Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ Υίῷ σου, καὶ τῷ Πνεύματι: Δεῦτε καταβάντες, αὐτῶν τὰς γλώσσας συγχέωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρευται: Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ συμφυὴς Υίός, καὶ Πνεῦμα ἄγιον, τὸ ἐν τῆ Παρθένω, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ἄφθης τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος, θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τόν μονάρχην Θεόν, καὶ τρισήλιον.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ήμᾶς.

Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς θεοποεπῶς, ἀὸὁεύστως Πάτεο ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτός, Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ Πνεῦμα θεῖον, φῶς ἐκπεπόρευται καὶ μιᾶς Θεότητος, αἴγλην τοισυπόστατον, προσκυνοῦμεν πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Δόξα.

Μονὰς ή Τοιὰς ὑπερφυῶς, ἀδόήτως ὑπὲρ μεθέξεως. ἔννοιαν, ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, Αγία Τ ταῖς τρισαγίαις φωναῖς, ἀσίγητον, ἐκβοώσαις αἴνεσιν αῖς συμφώνως ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος. Πρότες

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ χοονικῶς ἄνευ σποοᾶς, ποοῆλθεν ὁ ὑπέρχοονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα.

'Ηχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υίόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, καὶ ἰσότιμον δόξη, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δύναμιν, ἢν δοξάζουσι, τῶν Ἀσωμάτων αἱ τάξεις ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα· καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Όδήγησον ήμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεί, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

ωιδή δ'.

Ήχος α΄. Όρος σε τῆ χάριτι.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λάμψον μοι Θεαρχία τρισήλιε λάμψεσι, σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ, καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ποότερον οὐρανοὺς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος τῷ συμφυεῖ, μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Δόξα.

Ώς ἔπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, θεαρχικὴ παντουργική, Τριὰς ἀσύγχυτε μονάς, συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ ἄγιον, τὸ ἀγαθόν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τέτοκας τῆς Τοιάδος τὸν ἕνα Πανάχοαντε, θεαοχικώτατον Υίόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ, καὶ αὐγάζοντα τοὺς γηγενεῖς, τῆς τοισηλίου Θεότητος, τῷ ἀνεσπέοω φωτὶ καὶ ταῖς λάμψεσιν.

'Ωιδη ε'.

Ήχος α΄. Ὁ φωτίσας τῆ ἐλλάμψει.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ήμᾶς.

Ή τὸν ποῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον, ἀποοσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον, Τοιὰς ἡ μοναοχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ φύσις, ἑνικὴ Θεαρχία τρισήλιε, ἀνυμνεῖ σε, ἣν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν

ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υίόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, μίαν φύσιν, καὶ Θεότητα, πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέριστον, ἕνα Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὁρωμένης τε κτίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ύησεις πᾶσαι Ποοφητῶν, ποοδιέγοαψαν Άχοαντε, τὸν σὸν τόκον, τὸν ἀπόδοητον καὶ ἀνεομήνευτον ὁν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἑνιαίας, καὶ τοισηλίου Θεότητος.

ωιδή ζ'.

Ήχος α'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσόδοσον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τοιὰς ἡ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως, Μονὰς πέφυκας, ἁπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὰ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῆ δυνάμει σου περιφρούρησον.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσόὀὁοπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τοιὰς ἡ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως, Μονὰς πέφυκας, ἁπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὰ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῆ δυνάμει σου περιφρούρησον.

Δόξα.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῆ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων, ἀκατάληπτε Τριάς· εἶτα καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ήλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους πανσθενῶς, ἄρχαντε Παρθένε Θεονύμφευτε. Ἀλλὰ καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ὁῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα.

Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοιάδα τὴν σεπτήν, καὶ ἀμέριστον φύσιν, προσώποις ἐν τρισί, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος, προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα· καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Κυβέρνησον Άγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῆ φοβερᾳ τοῦ θανάτου, σὰ ἐξάρπασον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

'**Ωιδὴ ζ'.** '**Ἡχος α'.** Σὲ νοητήν.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρὰ σοῦ θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποίησον ὡς εὔσπλαγχνος, σὺν τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερόν, τοῖς δαίμοσί με δεῖξον καὶ πάθεσιν.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρὰ σοῦ θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποίησον ὡς εὖσπλαγχνος, σὺν τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερόν, τοῖς δαίμοσί με δεῖξον καὶ πάθεσιν.

Δόξα.

Ίνα τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υιόν σου ποὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα αὖθις ἀνεμόρφωσας ποὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν, τῷ θείῳ με συνέτισον Πνεύματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ό Χεφουβείμ, θφόνω ἐποχούμενος καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, ἐν γαστρί σου παρθενικῆ, ὤκησε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

'Ωιδή η'.

Ήχος α'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ώσεὶ δέρος ν εἶτα καὶ γῆς, ἀπηώρησας τὸ βάθος, πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῆ ἀγάπη καὶ πίστει τῆ σῆ φιλάνθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν πόθω εἰς αἰῶνας.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ώσεὶ δέρξιν εἶτα καὶ γῆς, ἀπηώρησας τὸ βάθος, πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῆ ἀγάπη καὶ πίστει τῆ σῆ φιλάνθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν πόθω εἰς αἰῶνας.

Δόξα.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ Τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἑνιαῖον αὖθις δὲ τῆ οὐσία καὶ πρὸς τὰς σάς, φωτοδότιδας ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν ἀεί· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶ σε πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ύψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῆ ἀγαθότητος, ὁυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ῷ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω ιδή θ'.

Ήχος α'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σῶσον ὁ Σωτὴς τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριὰς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην, διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σῶσον ὁ Σωτὴς τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριὰς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην, διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον.

Δόξα.

Ίνα τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν ἐπαγγελίας τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς τοῖς σοῖς δούλοις, ἃς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, μόνος εἶς Θεὸς ἀληθινός, πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Εἰ οὐκ ἐτελέσθη ή Λιτὴ εἰς τὸν Έσπερινόν, τὰ έξῆς:

ΧΟΡΟΣ

Ίδιόμελα τῆς Λιτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταφίου - - -

Ήχος δ'.

Κύριε, τῆ ἀστέκτω τῆς σῆς Θεότητος αἴγλη, τῶν θυρῶν ἐπέστης οὐσῶν κεκλεισμένων, καὶ στὰς ἐν μέσω τῶν Μαθητῶν, τὴν πλευρὰν τραυμάτων σου χειρῶν καὶ ἐξεγύμνωσας, καὶ τῶν ποδῶν, τὰς ἀτειλὰς δεικνύων, ἀθυμίας τὴν κατήφειάν τε λύων, σαφῶς ἐφώνησας· ὃν τρόπον ἐν ἐμοὶ καθορᾶτε, ὧ φίλοι, τῆς σαρκὸς τὴν πρόσληψιν, οὐ πνεύματος φέρω φύσιν, τῷ δὲ διστάζοντι Μαθητῆ, προετρέπου ψηλαφῆσαι φρικτῶς, κατειπών· Ἐρευνήσας ἄπαντα, δεῦρο λοιπὸν μὴ ἀμφίβαλλε, ὁ δὲ αἰσθόμενος ἐν τῆ χειρί, τῆς

σῆς διπλῆς οὐσίας, ἐν φόβῳ ἀνεβόα πιστῶς, τῆ πίστει ἑλκόμενος ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Ἰδιόμελον. Ἡχος πλ. δ΄.

Άψαι Θωμᾶ τῆς πλευρᾶς τῆ χειρί, λέγει Χριστός, καὶ τοὺς τύπους τῶν ἥλων δεῦρο ψηλάφησον, πίστει ἐρεύνησον, καὶ γίνου μοι πιστός, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ὁ δὲ Θωμᾶς, τῷ δακτύλῳ ὡς ἥψατο τοῦ Δεσπότου, μέγα ἀνεβόησε· Σύ μου Θεὸς καὶ Κύριος, εὕσπλαγχνε, δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - - Ἰδιόμελον. Ἡχος πλ. δ΄.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνθροισμένων, ἐπέστη ὁ Σ

Μαθητῶν συνθοοισμένων, ἐπέστη ὁ Σωτήο, οὖ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ στὰς ἐν μέσω αὐτῶν, λέγει τῷ Θωμῷ· Δεῦοο ψηλάφησον, καὶ ἴδε τούς τύπους τῶν ἥλων, ἔκτεινόν σου τὴν χεῖοα, καὶ ἄψαι τῆς πλευοᾶς μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πίστει κήουξον, τὴν ἐκ νεκοῶν μου Ἀνάστασιν.

Τοιαδικὰ Μεγαλυνάοια

Τοῦ Ώρολογίου - - -

Ήχος β'.

Άξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα, ἄναρχον Πατέρα καὶ παντουργόν, Συνάναρχον Λόγον, πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρός, ἀξιξεύστως τεχθέντα, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν Λόγον 'Ον φρίττει καὶ τρέμει τὰ Χερουβείμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, φόβω δοξάσωμεν.

Ύμνήσωμεν πάντες θεοποεπῶς, ἄσμασιν ἐνθέοις, τὸν Πατέοα καὶ τὸν Υίόν, καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τοισυπόστατον κράτος, τὴν μίαν Βασιλείαν, καὶ Κυριότητα.

Ἐκ νεκοῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υίόν, ἄχραντε Παρθένε, ἀναστάντα θεοπρεπῶς, χαρᾶς ἀνεκφράστου, ἡ κτίσις ἐπληροῦτο, αὐτὸν δοξολογοῦσα, καὶ σὲ γεραίρουσα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τοιάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύοιε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαοτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώοησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτες ήμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐςανοῖς, άγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐςανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄςτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμεςον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειςασμόν, ἀλλὰ ςῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηςοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Αγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Άμήν.

Άπολυτίκιον.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου -

Ήχος βαούς.

Ἐσφοαγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ Ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χοιστὲ ὁ Θεός, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Έν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ό ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου άγίας αὐτοῦ Μητρός, (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν άγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εὐξώμεθα ὑπὲο εἰοήνης τοῦ κόσμου. (Κύριε, ἐλέησον.)

Υπες τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Υπὲο τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Υπέο τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Υπέο εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Υπεο τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Υπερ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Υπέρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ήμᾶς.

Υπεο τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὕχεσθαι ὑπὲο αὐτῶν.

Υπέρ ἀναὀούσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ύπες τῶν ἐν θαλάσση καλῶς πλεόντων.

Υπέρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲο εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲς πάντων τῶν ποοαναπαυσαμένων πατέςων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ Ὀςθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲο ἑαυτῶν, τὸ Κύοιε, ἐλέησον. Κύοιε, ἐλέησον. Κύοιε, ἐλέησον.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(Άμήν.)